

DE BELGISCH CONGO IN CIJFERS

BELGISCH CONGO:

GEOGRAFISCH, ADMINISTRATIEF EN GERECHTELIJK

Kaart Congo/Europa

De oppervlakte van Congo bedraagt 2.345.400 km² (80 maal België) en die van Ruanda-Urundi, een gebied onder UNO-voogdij, 54.172 km² (2 maal België).

Op 1 januari 1959 waren de bevolkingscijfers als volgt:

	Afrikaanse bevolking	Niet-Afrikaanse	Dichtheid per km ²
Congo	13.854.421	115.157	5,47
Ruanda-Urundi	4.415.595	9.944	81,51
Totaal	17.259.169	123.320	7,19

Niet-inlandse bevolking in Belgisch

De niet-inlandse bevolking in Belgisch Congo telde dus in die tijd 115.157 mensen, d.w.z. 87.736 Belgen, 5.361 Portugezen, 3.718 Italianen, 3.483 Grieken, 2.380 Fransen, 2.674 Britten, 2.030 Amerikanen, 1.357 Nederlanders, 825 Zwitsers, 539 Luxemburgers en, minder talrijk, Canadezen, Zweden, Duitsers, Polen, Spanjaarden, Turken, Noren, Russen, Denen en ook Aziaten.

Naar beroep was de indeling als volgt:

- personeel van private maatschappijen: 43,9 %
- ambtenaren: 18,7 %
- kolonisten: 22,1 %
- missionarissen: 15,3 %

Politieke en bestuurlijke organisatie

In 1908 besluit het Parlement de Onafhankelijke Congostaat, die koning Leopold II als een soort erfenis aan België wil overlaten, te aanvaarden. Op dat ogenblik wordt de koloniale politiek duidelijk bepaald: bescherming en ontwikkeling van de plaatselijke bevolking.

De rechtspersoonlijkheid van Belgisch Congo is verschillend van die van het moederland. Er gelden andere wetten en de activa en passiva, de begrotingen en de administraties blijven gescheiden.

De macht is te Brussel gevestigd. De Kamers keuren de begroting goed en de minister is tegenover haar verantwoordelijk. De Koloniale Raad dient hem van advies. De Gouverneur –generaal leidt het plaatselijk bestuur. Het grondgebied van Congo is verdeeld in zes provincies, die onder het gezag staan van provinciegouverneurs. De provincies zijn op hun beurt onderverdeeld in districten (26). Elk district is verdeeld in gewesten (135). De gewesten omvatten hoofdijen en buitengewoonterechtelijke centra, alle onder inlands bestuur.

Justitie

Het Congolese rechtssysteem, waarin het ongeschreven gewoonterecht en het geschreven recht van Europese oorsprong gelijktijdig van kracht zijn, is vrij complex en steunt in ruime mate op het principe van de scheiding der machten.

Het oude gewoonterecht, toegepast door de ouderen, blijft dus van toepassing zolang het niet strijdig is met de openbare orde en met de wet.

Enseignement

Het koloniaal beleid was gericht op de snelle vorming van de brede volkswagen, van de lagere tot de middelbare school, zulks in 25.000 onderwijsinstellingen.

Wat het hoger onderwijs betreft, werd er de voorkeur aan gegeven in Congo twee universiteiten op te richten, om de jonge studenten hun binding met hun omgeving niet te doen verliezen en een mogelijke ontworteling in het buitenland te vermijden. De diploma's zijn gelijkwaardig met die van de Belgische universiteiten.

In 1954 worden twee universiteiten opgericht, waarvan er een is uitgerust met een experimentele kernreactor, de enige in heel Afrika.

In 1959/1960:

- lopen 1.682.195 kinderen school, d.w.z. bijna alle kinderen die de schoolleeftijd bereikt hebben,
- zitten 59.393 leerlingen in het middelbaar en het beroepsonderwijs. Sedert 1953 komt er ook gemengd onderwijs: Congolees/Europees,
- volgen 763 studenten de cursussen aan de diverse universitaire faculteiten.

Geneeskunde

Ook op medisch gebied werden merkwaardige inspanningen geleverd, niet enkel op het stuk van de bouw van hospitalen en dispensaria, maar ook van de zorgverstrekking aan de inlandse en Europese bevolking.

Uit de statistieken halen we de navolgende cijfers:

	1949	1956
Hospitalen en dispensaria	568	2.268
Leprozencentra	56	315
Materniteiten	192	316

Elk jaar ondergaan 6 miljoen Congolezen, d.w.z. ongeveer de helft van de bevolking, een medisch onderzoek, afgezien van degenen die zich voor een of andere aandoening laten verzorgen.

In de strijd tegen de grote epidemieën werden behandeld: 12.314 gevallen van slaapziekte, 141.096 gevallen van pian, 267.226 gevallen van lepra, 57.329 gevallen van syphilis en 23.904 gevallen van tuberculose.

Naast het officieel circuit waren er ook nog de private instellingen en de missies die samen 6.000 instellingen beheerden met 86.000 bedden, hetzij een bed per 160 inwoners.

Men telde 850 artsen, bijgestaan door medisch hulp personeel dat meer dan 8.000 mensen (Europees en Congolees) omvatte.

Transport

Wegennet:	195.213 km
Spoorwegnet:	5.241 km waarvan honderden kilometer geëlectriceerd waren
Bevaarbare waterwegen:	14.597 km
Luchtverkeer:	3 internationale en tientallen kleinere luchthavens.

Energie

Een dertigtal hydro-electrische centrales en een honderdtal thermische centrales voorzien in de energiebehoeften van de steden en de industrie.

Geïnstalleerd vermogen: 700.000 kW

Geproduceerde energie: 2.800.000.000 kWu.

Economisch leven

Op 31 december 1959 waren er 1.473.330 Congolese loontrekkers.

Levensstandaard van de Congolezen: van 1950 tot 1957 steeg de index van 100 tot 176,1

Gemiddelde loonindex van de Congolese arbeiders: van 1950 tot 1958 stijgt die index van 100 naar 237, tegenover een stijging van de levensduur met 20 %.

In 1958 bedroeg het BBP per inwoner \$ 90, het hoogste van heel Afrika.

De toename van het BBP van 1920 tot 1959 bedroeg gemiddeld 4,8 % en die van het commercieel BBP 5,9 %, wat uitzonderlijk hoog is.

Uit een recente studie van het Internationaal Muntfonds blijkt dat in de veronderstelling dat Congo een jaarlijkse economische groei van 5 % kan bereiken, het nog tot 2075 zal duren vooraleer de in 1959 bereikte levensstandaard geëvenaard zal worden, d.w.z. 115 jaar na de onafhankelijkheid.

Buitenlandse handel (1959):

Uitvoer: 1.630.000 ton ter waarde van 24.788.000.000 BEF (495.760.000 \$)

Invoer: 1.372.000 ton ter waarde van 14.994.000.000 BEF (299.880.000 \$)

Mijnbouw:

- Belgisch Congo was de eerste producent ter wereld van industriële diamant

- was de vierde producent van koper (250.000 ton per jaar)

- produceerde ook nog:

- zink (zesde producent ter wereld)
- tin (negende producent ter wereld)
- 118 ton zilver
- 11,500 ton goud
- 156 ton coltan
- 367.000 ton mangaan
- 419.499 ton steenkool

Landbouw en veeteelt

Een bloeiende landbouw was tot ontwikkeling gekomen.

Een brede waaier van producten werd uitgevoerd (wat uitzonderlijk is voor een ontwikkelingsland), ter waarde van 40 % van de totale uitvoer.

Voor palmolie was Congo de zesde producent ter wereld en voor katoen de derde producent in Afrika.

Hout, koffie, rubber, bananen en andere landbouwproducten werden in grote hoeveelheden geëxporteerd.

In het koloniale tijdperk was er nooit voedselschaarste.

Ter verbetering van de landbouwproductie (aanpassing en ontwikkeling van teelten, gewassen en vee) en om de voedselbevoorrading veilig te stellen, werd een netwerk van stations van het INEAC (Nationaal instituut voor Landbouwwetenschappen in Congo) uitgebouwd. Ook de visteelt heeft zijn intrede gedaan (2000 visvijvers werden aangelegd).